

הרה"ג סלמן חוגי עבודי שליט"א

(תולדותיו ופעליו)

ובראשם הגאון ר' עבדאללה סומך זצ"ל, רבו של רבנו יוסף חיים זצ"ל, הוציאו את אליאנס, ורק אחר המקרה דלדלון הצליחה "אליאנס" לתקוע יתד, המעשה היה כך שבבגדאד פרצה מגיפת דבר, והשלטון לא הרשה לקבור את הנפטרים בבית העלמין שבחוף העיר, ובאחת השבתות נפטר הרה"ג עבדאללה סומך בעל מחבר ספר "שמן הטוב" הציבור הערבים אמרו לקבור בחצר קברו של יהושע כהן גדול, הקבור לא הרחק מהעיר, מעבר המערבי של החדקל, בדרך לקברו ישנו ישוב ערבי, והם תושבי העיר שמעו מחשבה כזאת לקבור את הרב שנפטר בחצר הקבר, על כן סגרו את שעריה, והחליטה ההמנית שיצאה במוצאי השבת הגיע עד חצר קבר יהושע כהן גדול, והנה הישמעאלים סגרוה, הציבור התחכם וטיפס על גדרות החצר וקברו את הרב בחצר ליד קברו של יהושע כהן גדול על אפם וחמתם של הערבים, והישמעאלים כתגובה החלו בפרעות ועלילות ומושל המטח היה ידו במעל זה, ביום הראשון שלח שוטרים לאסור את הרבנים וראשי העם, וצוה לענותם, בעת ההיא כיהן סחכם באשי הרב הראשי הרה"ג אלישע דנגור זצ"ל, והוא שלח מברקים לסולטן עבדול תמיד לקושטא המושל עיכב את המברקים ולא שלחם לתעמתם, כיון שהרב ראה שאין תשובה שלח מברקים ל"אליאנס" בפריז לפעול לביטול הגזירה, גם מברקים אלה עיכב המושל, ותשובה לא נתקבלה, הרב הבין את הסוד, ובחכמה ובסתור שלח שליח לעיר אחרת ובידו מברקים למשלוח לסולטן בקושטא, ו"ל"אליאנס" בפריז לפעול אצל ממשלת צרפת בחסדי השם המושל הצבאי היה מתנגדו של המושל האזרחי, והוא היה עם היהודים וידע את האמת על הפרעות וטיבתם, הסולטן עבדול תמיד התקשר עם המושל הצבאי, ופיטר את מושל העיר האזרחי, נתן הוראות להקל ב"משפטים, הרבנים וראשי העדה שנשפטו לפי

הרה"ג סלמן חוגי עבודי שליט"א נולד בבגדאד בשנת תרנ"ו, למד במדרש ת"ת, בשנת תרס"ג בגיל עשר נכנס ללמוד במדרש "זילכה" ושם למד תלמוד, במלחמת העולם הראשונה יסד את ישיבת "עזרא הסופר" בכפר שנטמן בו עזרא הסופר, למעשה היתה קיימת שם קברוצה שלמדה רק תהלים וחזק, אך לא תלמוד, והרב בחר קברוצה ולימדם תלמוד, בשנת תרפ"ג נתמנה כתב לחכמי השו"ב, בחודש אלול סוף שנת תרפ"ז נבחר כתב הרעד הירחי ולחבר בית הדין של העיר בגדאד, ואחר זמן כאב בית הדין עד שנת תשי"ז, ובשנה זאת נתמנה כרב ראשי של בבל, יושב ראש בית הדין לעירעורים ושנים אלו היו השנים הקשות של חיי הקהילה היהודית עקב מלחמת השחרור, ותגובת העם העירקי להתנעם ב"יחדי עירק, עד אז מצבם של יהודי עירק היה טוב מבחינה רוחנית וכלכלית, בתי הדין בבבל היה להם תוקף מלכותי, המלך היה מאשר את הבחירה והמנוי של הרב הראשי וחברי בית הדין הרבני, ולפסקי הדין של בית הדין הרבני היה תוקף ממשלתי, גם בפסקי מוצאות וטר הוצאות, לפועל של הממשלה היתה מבצעת פסקי-דין באם היה צורך, על פסקי הדין של הרבנות לא יכלו לערער בפני צרכאות בתי הדין האזרחיים, כפי שנעשה בארץ. הרב שמש כראש מספר תפוח תורה וחסד שבבבל, וראש חברת גוש"א וראש ועד הנהלת תלמוד תורה.

הרב שליט"א מתאר את יהדות בבל כיהדות שורשית מקרית מאמינה, ומכבדת תורה ו"לומדיה, ואף הרחוקים ביותר אין בהם אפיק קורסות, ואינם מבקשים, וכולם מאמינים בני מאמינים, והרב היה נתון ששורים במדרש "זילכה" וששורים התקיימו בכל בתי הכנסת גם רשת בתי הספר של "אליאנס" לא הצליחו להרחיק את העם מתורה ומצוות כידוע מספר הרב שליט"א, הרבנים בבבל

החק והאסור, להחליף מאסרם לבית הכנסת
או יהיו כלואים בבית הרב או בבית המדרש,
ואת הגופה צוה להביא לקבורה לבית העלמין
היהודי, ולפי הוראה זאת הלכו רופאי המל-
כות ובידים מרקחים להעברת הגופה לקבורה
והנה הגופה בשארה שלמה לא הושחתה כמלא
נימא הרופאים האנשי המלכות השתוממו והי-
בינו שאיש קדוש היה רבי עבדאלה סומך
וצ"ל, ומעשה פלא זה נתפרסם בין כל ה-
טוים.

השתדלות זאת של "אליאנס" אצל ממשלת
צרפת, ודרכה לסולטאן עבדול חמיד הוא ש-
נתן אפשרות לאליאנס לפתח פעולותיו, והי-
תבנים זכרו חסד זה, ולא הפעילו את התרם
כפי שהזכרו, ובכל זאת העדה הבבלית נשי-
ארה נאמנת למורשת ישראל, ומאמנה ואין
בה מחללי שבת בפרהסיא.

במלחמת השחרור הוזל בפרעות וברדיפות
ומרבית יהודי בבל עזבו רכושם ונסו לפרס
ומשם עלו לארץ, ורבים מהם טבלו לפני עלייתם
ארצה מרוב חרדתם לקדושת הארץ, ולדאבתנו
רבים מהם התאכזבו ושגת הקשיבה במעברות
ובישובי העולים ובקרב תושבים חילוניים הש-

פיעו עליהם ועל בניהם, והרב שליט"א נשמתו
שהצוץ של יהדות זו עוד תאור, וגם אלה
שהתרחקו יתקרב ויהגשו בניהם לחורה ר-
מצוות.

הרב שליט"א למד אצל גחלי רבני בבל
ראשונה אצל הרה"ג שמעון מרדכי וצ"ל ר-
אח"כ אצל הרה"ג יהודה פתיא וצ"ל, ואצל
הרה"ג צדקה חוצין וצ"ל וכן אצל הרה"ג שמעון
אנסי וצ"ל מחבר הספר בני אהרן על שער
הגלגלים.

בשנת תשי"א עלה הרב שליט"א לארץ יש-
ראל, ובחדש שבט תשי"ב נתמנה לחבר בית
הדין בפתחתקה, ובשנת תשס"ו נתמנה כאב
בית דין בירושלים, ומשמש כחבר מעצת ה-
רבנות הראשית לישראל.

וכן ממשיך לתת לבני עדותו שעורים קבד-
עים בתלמוד ודינים, בבית הכנסת המרכזי
„אהל-רחל" בירושלים.

אנו מאחלים לרה"ג שליט"א שימשיך
מלאכת הקדוש עוד שנים רבות ושנים
רעננים, ויזכה לבריאות ואורך ימים.
כה לחי!